

Bruksela, 8 lipca 2020 r.
(OR. en)

9463/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0216(COD)

AGRI 201
AGRILEG 78
AGRIFIN 56
AGRISTR 56
AGRIORG 50
CODEC 614
CADREFIN 153

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Specjalny Komitet ds. Rolnictwa / Rada
Nr dok. Kom.:	9645/18 + COR 1 + ADD 1
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 – <i>Zielona architektura</i>

Delegacje otrzymują w załączniku przygotowany przez prezydencję dokument informacyjny na temat zielonej architektury przyszłej wspólnej polityki rolnej.

Na posiedzeniu Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa (SCA) w dniu 13 lipca 2020 r. delegacje zostaną poproszone o zatwierdzenie proponowanych pytań, które mają ukierunkować debatę ministrów na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 20 lipca 2020 r.

Zielona architektura w ramach WPR po 2020 r.

Dokument informacyjny prezydencji

1. **Zielona architektura** to jeden z głównych elementów wniosku Komisji dotyczącego wspólnej polityki rolnej (WPR) po 2020 r. Obejmuje ona kilka elementów, w tym zasadę warunkowości (która łączy zazielenianie i zasadę wzajemnej zgodności z obecną WPR), nowe ekoprogramy, różne rodzaje interwencji na rzecz środowiska w ramach filaru II oraz pewne istotne definicje (np. kwalifikujący się hektar)
2. Zielona architektura służy osiągnięciu wyższego niż w bieżącym okresie **poziomu ambicji w dziedzinie środowiska i klimatu**. Państwa członkowskie co do zasady zawsze zatwierdzały taki wyższy poziom ambicji, pod warunkiem że takie działanie nie będzie pociągać za sobą nadmiernych obciążeń administracyjnych i że w ramach WPR zapewnione będą wystarczające środki finansowe, by osiągnąć takie zwiększone cele ekologiczne.
3. Aby pomóc w osiągnięciu takiego wyższego poziomu ambicji, prezydencja fińska zaproponowała „**podejście oparte na jednolitej wartości procentowej**” w odniesieniu do wydatków związanych ze środowiskiem i klimatem, obejmujące wkład z obu filarów. Rozwiązanie to było dalej analizowane przez prezydencję chorwacką. Niemniej jednak, jak podkreślono w sprawozdaniu z postępu prac (dok. 8734/20), prezydencja chorwacka ostatecznie nie dostrzegła wystarczającego poparcia dla wprowadzenia tego podejścia z uwagi na rozbieżne poglądy państwa członkowskich. Niemniej, na posiedzeniu SCA w dniu 6 lipca 2020 r. delegacje stwierdziły, że koncepcja **wkładu z obu filarów** jest warta uwagi. Aspekt ten może wymagać dalszej analizy, podobnie jak bardziej ogólna kwestia dotycząca sposobów zapewnienia wspólnego minimalnego poziomu ambicji na szczeblu UE.

4. Jednym z nowych elementów przyszłej WPR, który ma aktywnie przyczyniać się do osiągnięcia wyższego poziomu ambicji, są **ekoprogramy**, tj. programy na rzecz środowiska, które mają być finansowane w ramach filaru I, a zatem stanowiące płatności dokonywane corocznie. Zgodnie z wnioskiem Komisji powinny one być obowiązkowe dla państw członkowskich, ale dobrowolne dla rolników. Na posiedzeniu SCA w dniu 6 lipca 2020 r. kilka delegacji poparło koncepcję ekoprogramów. Niemniej jednak opinie na temat obowiązkowego lub dobrowolnego stosowania przez państwa członkowskie nadal były rozbieżne. Delegacje opowiadające się za podejściem dobrowolnym przekonywały, że – ze względu na to, że ekoprogramy stanowią nowy instrument – trudno przewidzieć w jakim stopniu będą one wykorzystywane przez rolników, i w związku z tym podkreślały, że trzeba zapewnić większą elastyczność finansową.
5. W dokumencie roboczym służb Komisji pt. „Analiza powiązań między reformą WPR a Zielonym Ładem” (dok. 8228/20) opublikowanym w maju 2020 r. Komisja zaproponowała, by wyodrębnić środki na ekoprogramy w ramach pierwszego filaru. Na posiedzeniu SCA w dniu 6 lipca 2020 r. delegacje wyraziły rozbieżne opinie co do tej możliwości; uzyskała ona pewne poparcie, ale zgłoszono też różne wątpliwości i pytania, w szczególności pod kątem ryzyka utraty środków finansowych. Kilka państw członkowskich podkreśliło, że bez wystarczającej **elastyczności finansowej** ewentualne niewystarczające wykorzystanie tych instrumentów spowoduje utratę dostępnych środków finansowych.
6. Z punktu widzenia prezydencji kwestia wyodrębnienia środków na wydatki związane ze środowiskiem i klimatem jest jedną z głównych otwartych kwestii w dyskusji na temat zielonej architektury. Jeśli chodzi o wprowadzenie rozwiązania polegającego na wyodrębnianiu środków na ekoprogramy, pojawia się szereg **praktycznych pytań**, np.: jak można rozwiązać problem niewykorzystanych środków finansowych? Ponadto konieczne może się okazać zapewnienie pewnej elastyczności w planowaniu i wdrażaniu wyodrębniania środków na ekoprogramy.

7. Dyskusje na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 20 lipca 2020 r. powinny się koncentrować na kwestii wyodrębnienia środków na ekoprogramy, a także na potrzebie elastyczności i możliwych rozwiązań dla już określonych problemów. W tym celu prezydencja proponuje następujące pytania:

a. Jakie rozwiązania pod kątem elastyczności w zakresie planowania i wdrażania uważają Państwo za niezbędne, aby poprzeć koncepcję jednolitego ogólnounijnego wyodrębniania środków na ekoprogramy?

b. Jakie kryteria uważają Państwo za decydujące dla określenia poziomu ewentualnego ogólnounijnego wyodrębniania środków?

8. W przygotowanym przez prezydencję chorwacką sprawozdaniu z postępu prac jako drugi element zielonej architektury podkreślono kwestię minimalnego udziału powierzchni nieprodukcyjnych (GAEC 9) w systemie warunkowości. Prezydencja pragnie rozpocząć dyskusję na ten temat i proponuje następujące pytanie na debatę na forum Rady:

c. Czy, Państwa zdaniem, przydatne byłoby ustanowienie jednolitej ogólnounijnej wartości procentowej gruntów i elementów nieprodukcyjnych w GAEC 9? Jeśli tak, na jakim poziomie? Oraz czy powierzchnie produkcyjne powinny być obliczane w odniesieniu do tej wartości procentowej?
